

som den, dette Endringsforslag gaaer ud paa, ikke vil komme ud fra den danske Rigsdag, og jeg vil i ethvert Tilfælde gjøre, hvad jeg kan, for at holde den ude. — Endringsforslaget under Nr. 4, som gaaer ud paa at beholde i Rullen alle dem, der have været straffede, er af den Bestaaffenhed, at jeg helst i dette Punkt maa holde paa Lovforslaget, fordi jeg har den fulde Overbeviisning, at ligesom man i de to sidste Krige ikke har havt Brug for Arbejdscolonner af Straffede, ligesaa lidt ville vi for Fremtiden have Brug for dem. Vi have Militairarbejdere nok af Ustraffede til at gjøre Tjeneste. En saadan Bestemmelse vil altsaa kun føre til, at man besværliggjør Rullesørelsen uden egentlig Nytte. Der er neppe Fare for, at det, at blive udslettet af Rullen, skal blive misthødet, som om det var et Gode de derved opnaaede. — Endringsforslaget under Nr. 11 maa jeg i Henhold til, hvad min ærede Collega har udtalt, bestemt modsætte mig. Jeg vil tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa dette argumentum ad hominem, som den ærede sidste Taler, hvis jeg forstod ham ret, fremsførte. Han ophyste nemlig, at han ifølge sin legemlige Udvikling i de yngre Aar ikke før sit 25 Aar vilde have været istand til at blive erkjendt tjenstdygtig paa Sessionen. Man vilde altsaa, hvis denne Bestemmelse havde været gjældende dengang, have savnet en af de dygtigste Officerer i den danske Armee. Det er et af de Argumenter ad hominem, der flaae mere end Fornuften. — Smød Endringsforslaget under Nr. 20 maa jeg ligeledes ganske bestemt udtale mig. Det forekommer mig, at det vilde være noget besynderligt i en Lov om Værnepligten at tage en Bestemmelse som den, Endringsforslaget indeholder. Jeg kan indrømme, at det havde været rigtigst, om den sidste Deel af Paragraphen, nemlig den Deel, som angaaer Waterschouten, havde været udeladt, og at altsaa Waterschouten havde været aldeles uberørt i dette Lovforslag, som ikke vedkommer ham; men at tage en Bestemmelse her om at ophæve

denne Bestilling, der, saavidt jeg veed, forterer under Kjøbenhavns Magistrat og Indenrigsministeriet, vil jeg paa ingen Maade gaae ind paa. Det er muligt, at det Spørgsmaal om Gebhyrer ved Skibsmandstabs Paamønstring og Afmønstring i en nær Fremtid kan blive taget under Overveielse; men, naar det ærede Medlem i Motiveringingen af sine Endringsforslag syntes at finde det besynderligt, at, medens de Landværnepligtige ikke betale noget Gebyr for Flyttebeviis, skal det besarne Mandstab betale Gebhyrer for at kunne gjøre disse Bevægelser, maa det dog være mig tilladt at fremhæve, at det forekommer mig, at den store og langt mere ugeneerte Bevægelsesfrihed, som det besarne Mandstab er i Besiddelse af, nok er dette Gebyr værd; men i alt Fald er dette et Spørgsmaal, som vil blive taget under Overveielse. Altsaa ogsaa af den Grund haaber jeg, at det ærede Medlem ikke vil fastholde sit Forslag, eller dog at Thingets Fleertal ikke vil følge ham ved at stemme derfor. — I den firkte Forudsætning, at Endringsforslaget under Nr. 11 ikke vil vinde Stemning for sig her i Thinget, vil jeg udtale, at jeg — dog kun subsidiairt — vil kunne finde de to af ærede Medlemmer i Udvalget under Nr. 31 og 35 stillede Forslag anbefalelige. — De andre Endringsforslag ere alle af den Bestaaffenhed, at jeg kan tiltræde dem eller i alt Fald ikke finder mig foranlediget til med nogen Bestemthed at udtale mig imod dem.

L. C. Larsen: Jeg vil ogsaa tillade mig at tilraade det høie Thing ikke at stemme for Forslaget under Nr. 20, navnlig forsaavidt det vedkommer Waterschoutembedet. Dertil maatte der vel allerede ligge tilstrækkelig Grund deri, at denne Embedsmand slet ikke vedkommer Udskrivningstjenesten. Det er en Stilling, som er oprettet i et ganske andet Niemed, nemlig med Hensyn til de private Retshforhold imellem Skibsførerne og deres Mandstab. Der har forøvrigt ogsaa i tidligere Tid været Spørgsmaal, om der ikke var Anledning til at